

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De testamentorum divisione. Rubri. iiii

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115460)

nū vel egritudine corporis: ſinceritate mētis tenentib⁹: teſtamētī factionē certū eſt non auferre. vt C. q̄ teſta. fa. poſ. l. ſemū. Procu ret etiam tabellio vt ſcripto teſtamēto et vocatis teſtib⁹ tūc aperiat̄ tur fenestra vel accendatur cāde la: et ſi poſſit fieri ſedeat eger et corā teſtib⁹ aliqua verba loquaſ/ vt eū videāt teſtes et ppendāt eū ſane mētis eſſe. L. ſōſulo autē cui libet tabellionem fideliter: vt null⁹ vltimā volūtatē ſcribat: niſi eū eo noticiā habeat vel ſaltē adhibeāt teſtes qui vel quorū aliqui eum cognoſcāt/ quibuſdā enī tabellionibus turpiter ſup hoc illuſum audiui. Sup eo nota q̄ i diſtinctione dicit̄ de eo qd̄ q̄s poſt mortē mortē ſuam fieri vult. et notabis teſtamētū nō valere niſi morte ſecuta. vt dicit beatus Paul⁹ in epiſtola ad hebreos. ix. c.

Additio. Et citatur in. c. cum marthe. verſi. nouiſſimū etenī. de celebra miſſa. Gerardus mulert.

Nā anī mortē neq̄ teſtamētī neq̄ ſc̄r̄ ſcriptura illa vi obtinet: z iō nemī lz ex ea ſibi aliqd̄ v̄dicare

Additio. Facit. l. ij. ſ. ſi dubiteſ ff. que ad. teſta. aperi. Ber. mu.

Poſt mortē ſc̄o (niſi appareat iuris obſtaculū) icipit vī habere. qz huiusmodi voluntates vitine morte cōfirmant̄: z poſt mortē tenere icipiūt vt. C. de caduc. tol. l. vnica. ſ. igif. z d̄ ſacroſan. eccl. l. i.

Ite attende qd̄ dicit de eo. i. de vniuerſo primonio: nā teſtamētū debet tot⁹ patrimoniū i poſſitionē habere: quia nemo poteſt parte teſtatus decedere: niſi ſit miles: cuius in teſtamēto voluntas ſeruari debet. vt inſt. de here. inſt. ſ. nō autē. licet in parte bonorū ſuorū codicillari quis poſſit. vt. ſ. dicit̄ in tractatu codicilloꝝ. quin immo ſiquis teſtamentum conſidens aliquem particulariter in re

vel parte certa ſibi heredem inſtituit: nec reliquum aliquem inſtituendo alteri aſſignauit: ipſe particularis heres pro vniuerſali habetur: et totum capiet. quia i parte continetur totus aſ. vt. ff. de here. inſt. l. ſ. ſi ex fundo. et. l. quoties. ſ. ſi duo. et inſt. de here. inſt. ſ. nō autē. Vltimo dicit̄ inſtitutione heredis. Eſt enī heredis inſtitutio caput z fundamentū teſtamētī. vt inſt. de lega. ſ. ante heredis. et. ff. de here. inſt. l. i. primo reſpōſo. heres enī ſuſtinet vicē defuncti: qz vna et eadē videtur eſſe perſona heredis et defuncti. vt in auct. de iureiu. a moriente preſto poſt p̄m. colla. v. Et in iū teſtamētū ex heredis inſtitutione depēdet: vt ſine ea nullū ſit vt. ff. de iure codicilloꝝ. l. ſi. et inſt. de fideicomuſ. here. ſ. in p̄mis. et. ff. de his que in teſta. delē. l. proxime. verſi. Calphurni. Ceterū ex eo appellatū eſt teſtamētū/ qz teſtatio mentis eſt. i. declaratio voluntatis vt inſt. de teſta. in p̄m. Et ſim hoc etiam codicill⁹ large accepto vocabulo/ dicit̄ teſtamētū: eo q̄ eſt teſtatio mētis. i. declaratio voluntatis

De teſtamētōꝝ diuisione.

Rubri. iij.
Teſtamētōꝝ
 quoddā eſt cōditū ſcript⁹: quoddā nū capat̄ ſine ſcriptis.
Et aſſe teſtamentū i ſcriptis qd̄ in ſolēnitatibus ſcripture et ſub

Heredis inſtitutio caput eſt teſtamētī.

Teſtamentus vñ appellatus eſt.

Teſtamētōꝝ diuiſio.

Teſtamentus debet tot⁹ patrimonio diſpoſitionē h̄re.

Tabellio

entū.
 in p̄cipuo
 imavolum
 Quāto
 mitate cō
 bilis eſt
 hoc cu
 ma. m̄er
 mata
 S. ut oſo
 mutab
 ſi ſiterū
 lis eſt
 p̄p̄ cōdi
 s varios
 t cum re
 um teſta
 voluntat
 icurrit
 ſi p̄m
 ſaroz de
 onē ſi
 quēlio
 rralit⁹
 u. l. vi.
 pecu.
 endio
 dicam
 ut p̄s
 vltimis
 mu.
 ſobite.
 et com
 ſi ent
 mente
 ſi furio
 poteſt
 tis vel
 o co ha
 e furio
 e teſta
 vt. C.
 alte eſt
 cur
 iudiat
 alioſi
 ex cō
 imp̄e
 tions
 termi
 unelle
 nā ſe

Prima pars forum

**Testa
mentū in
scriptis
nō est ne
cessariū
patefie
ri.**

scriptionis testū et sigilloꝝ appē
sione cōsistit. et ideo dicit in scri
ptis. i. in solēnitatibꝫ p̄dictis sine
quibus regulariter nō valet: quia
ex ipsis substantiā accipit: et hoc
tale testamentum nō est necesse te
stibꝫ patefieri: qz clausam et inuo
lutā scripturā pōt testator offer
re testibꝫ etiā ignorantibꝫ qd cōti
neat in ea. vt. C. de testa. l. hac cō
sultissima. et. l. cum; antiquitas. §.
vlti. et. l. i. ubem. §. S. de hoc testa
mēto diffusꝫ tractabitꝫ i loco suo
J. scz in. rub. de testamen. in scri
ptis. Alio notant qd nūcupatiū
id ē sine scriptis: i q̄ testamēto he
redis et legatariorū noia et oia q̄
cōtinent in eo corā testibꝫ nuncu
panꝫ. i. declaranꝫ et patefiūt. Et
dicit sine scriptis id est sine solen
nitatibꝫ p̄dictis: qz nō opus est
scripturā interuenire licet enī vt
plurimum scriptura interueniēte
ad pbationē fiat/ tñ sine ipsa con
fici potest. Itē nec est opꝫ subscri
ptiones testū et sigilla apponere
vt insti. de testa. §. finali. et. C. e. l.
hac cōsultissima. §. p̄ nūcupationē
Sic igitꝫ patet qd nūcupatiū ali
quādo cū scriptura aliqñ sine fie
ri pōt: quoz oim exēpla et forme
suis locis ponētur.

**Quot et q̄ si t̄p̄cipa
les et necessarie testamē
ti p̄tes: et quot et q̄ causa
les et volūtariē. Ru. v.**

Sicire debes qd q̄
dam sunt que ad testa
menti fidem et probatio
nem accedunt: vt pura legitimo
rum testium/ legitimus numerus
et etiam testamenti quod sit in
scriptis subscriptioes testū et si
gilla: se d̄ de his suis locis tractetꝫ
§. 3. in rubrica de testi. i. i testa. ad
hibendis. et. §. de testa. in scriptis.

P̄ter hec autē quedā alia sunt
que circa testamenti tenore et for
mā cōsiderari oportet: et q̄ in ordi
nanda testamēti serie possunt oc
currere: et de his p̄cens tracta
tus p̄sequitꝫ quoz potissime tria
sunt que in cuilibet testamēti
forma elegāter ac debite ordina
da nequeāt p̄teriri: et ipsa sola
tria reddūt testamēti d̄ decorꝫ p̄fe
ctū/ et tutū. Prīmū est p̄hemū
ordinatio. Secūdū heredis insti
tutio. Tertū clausula generalis
P̄hemū enī ponēdū ē tū p̄p̄
testatoris p̄sonā sufficiētis in quo
est describendū q̄ est cā p̄na origi
nalis et efficiēs testamēti: tū p̄p̄
decorē/ tū etiā cōsuetudinē ḡnalē
¶ Additio. Facit ad istud. l. i. ff.
de ori. iu. Gerardus mulert.

¶ Heredis vero institutio p̄sua
necessaria ē: qm̄ ipsius testamēti
est fundamētū: et caput sine q̄ nō
valet testamentū. vt dicitꝫ et p̄ba
tus est. §. i. rub. qd sit testa. §. i. vlti.
¶ Tertū autē scilz
per clausulā generalē p̄uideꝫ pe
riculo qd casualiter iminere pos
sit: cuiꝫ icursu testatoris volūtas
omni iure deficeret. Et ideo do
ctrine causa p̄cipio hec tria in te
stamēto aliquo nō omittit. Sūt et
alia tria ex sola testatoris volūta
te pendentia/ que oīno necessaria
nō sunt: quia sine his et eozū quo
libet testamenti forma subsistit: et
ad perfectionē testamēti nil ope
rātur qualia p̄masunt legata: vi
delicet donationes a testatoribus
relicte: et ab heredibus p̄stande.
§. i. insti. de lega. quas nemo co
gitur inuitꝫ facere. ff. de adimen.
lega. l. re legata. P̄tote enī fieri
testamentum sine leg. et fideicom.
vt. ff. de here. insti. l. i. §. q̄ neqꝫ. Se
cundo substitutiones quas testa
tor: necesse non habet facere eo qd
sunt secundarie et cōditionales in
stitutiones. l. i. §. deserf. ff. de bo

**Prohe
mū q̄re
ponitur**

**Legata
fideicō
missa
aut sub
stitutio
nes nō
cogitur
facere.**